

LLIÇÓ 13

19-25 de juny

La vida del nou pacte

TARDA DE DISSABTE

Llegiu per a l'estudi d'aquesta setmana: [1 Joan 1: 4](#); [Joan 5:24](#); [Rom. 3: 24-25](#); [2 Cor. 5:21](#); [1 Joan 4:16](#); [Apocalipsi 2:11](#); [Apocalipsi 20: 6, 14](#); [Apocalipsi 21: 8](#) .

Vers de memòria: "He vingut perquè tinguin vida i la tinguin més abundant" ([Joan 10:10](#)) .

Aquest trimestre ha estat un estudi sobre l'aliança, que (per reduir-lo a la forma més simple i pura) és, bàsicament, Déu dient: *Així és com us salvaré del pecat, punt.*

Tot i que el resultat, el gran final de la promesa de l'aliança, és, per descomptat, la vida eterna en un món nou, no hem d'esperar que gaudeixi de les benediccions de l'aliança avui. El Senyor es preocupa per les nostres vides *ara* ; *Ara* vol el millor per a nosaltres . L'aliança no és cap tracte en què feu això i això i això i després, molt lluny, obtindreu la vostra recompensa. Les recompenses, els regals, són benediccions que aquells que per fe entren en la relació de l'aliança poden gaudir aquí i ara.

La lliçó d'aquesta setmana, la final de la nostra sèrie sobre l'aliança, analitza algunes d'aquestes benediccions immediates, algunes de les promeses que provenen de la gràcia de Déu que s'han vessat al cor perquè, després d'haver-lo escoltat trucar, hem obert la porta. Per descomptat, hi ha més benediccions que les que podem tocar aquesta setmana. Però és només un començament, un inici d'alguna cosa que, de fet, no acabarà mai.

La setmana d'un cop d'ull: per què hauríem de sentir alegria? En quina base podem reclamar aquesta promesa? Què significa l'aliança que ens hauria d'alliberar de la càrrega de la culpa? Què significa tenir un cor nou?

Estudieu la lliçó d'aquesta setmana per preparar-vos per al dissabte del 26 de juny.

DIUMENGE ↑

20 de juny

Alegria

"I això us escrivim per tal que la vostra alegria sigui plena" ([1 Joan 1: 4](#)) .

Mireu què va escriure John aquí. En poques paraules, expressa el que hauria de ser un dels grans avantatges que tenim, com a persones de l'aliança, i aquesta és la promesa d'alegria.

Com a cristians, sovint se'ns diu que no ens sentim, que la fe no és sentir i que hem d'anar més enllà dels nostres sentiments, tot això és cert. Però, al mateix temps, no seríem éssers humans si no fóssim criatures de sentiments, emocions i estats d'ànim. No podem negar els nostres sentiments; el que hem de fer és entendre'ls, donar-los el seu paper adequat i, en la mesura del possible, mantenir-los sota control. Però negar-los és negar el que significa ser humà (també podríem dir a un cercle que no sigui rodó). De fet, com diu aquest verset, no només hauríem de tenir sentiments (en aquest cas alegria), sinó que haurien d'estar plens. Amb prou feines sembla que es negin els sentiments, oi?

Llegiu el context del vers anterior, començant pel principi del capítol. Què escrivia Joan als primers cristians que esperava que complís la seva alegria? I per què els ha de donar alegria?

John era un dels Dotze originals. Va ser allà, gairebé des de l'inici del ministeri de tres anys i mig de Crist, testimoni d'alguns dels esdeveniments més sorprenents de la vida de Jesús. (Joan era allà a la Creu, a Getsemaní i a la Transfiguració, també). Per tant, com a testimoni presencial, certament estava ben qualificat per parlar d'aquest tema.

Tot i això, fixeu-vos també que l'èmfasi no es posa en ell mateix; és sobre el que Jesús havia fet pels deixebles perquè poguessin tenir comunió no només entre ells, sinó amb Déu mateix. Jesús ens ha obert el camí per entrar en aquesta estreta relació amb el Senyor; i, un resultat d'aquesta convivència, aquesta relació, és l'alegria. Joan vol que sàpiguen que el que han escoltat sobre Jesús és cert (el va veure, tocar, sentir i escoltar-lo) i, per tant, també poden tenir una relació alegre amb el seu Pare celestial, que els estima i es va donar a si mateix. a través del seu Fill per a ells.

En cert sentit, John està donant el seu propi testimoni personal. Quin és el vostre propi testimoni sobre la vostra relació amb Jesús? Què podríeu dir que podria ajudar a augmentar l'alegria d'algú en el Senyor, tal com va intentar fer Joan aquí?

DILLUNS

21 de juny

Sense culpa

"Per tant, ara no hi ha cap condemna per a aquells que estan en Crist Jesús, que no caminen segons la carn, sinó segons l'Esperit" ([Rom. 8:1](#)) .

Una dona jove havia estat brutalment assassinada, el seu assassí desconegut. La policia, posant una trampa, va col·locar un micròfon ocult a la seva tomba. Un vespre, molts mesos després de la seva mort, un jove es va apropar a la tomba i, agenollat i plorant, va demanar perdó a la dona. La policia, per descomptat, vigilant les seves paraules, el va capturar pel crim.

Què va conduir l'home a la tomba? Era culpa, què més?

Per descomptat, encara que cap de nosaltres (esperem) hagi fet mai res tan dolent com el que va fer aquell jove, tots som culpables; tots hem fet coses de les que ens avergonyeix, coses que ens agradaria poder desfer però que no podem.

Gràcies a Jesús i a la sang del nou pacte, cap de nosaltres ha de viure sota l'estigma de la culpa. Segons el text d'avui, no hi ha cap condemna contra nosaltres. El jutge final ens considera no culpables, ens considera com si no haguéssim fet les coses per les quals ens sentim culpables.

Com ens ajuden aquests versos a comprendre [Romans 8:1](#); [Joan 5:24](#); [Rom. 3: 24-25](#); [II Cor. 5:21](#) .

Una de les grans promeses de viure en una relació d'aliança amb el Senyor és que ja no hem de viure sota la càrrega de la culpa. A causa de la sang de l'aliança, a nosaltres, que decidim entaular aquesta relació d'aliança amb Déu, que optem per complir les condicions de fe, penediment i obediència, podem aixecar la càrrega de la culpa. Quan Satanàs ens intenta xiuxiuejar a les nostres orelles que som dolents, que som dolents, que som massa pecadors per ser acceptats per Déu, podem fer el que va fer Jesús quan Satanàs el va temptar al desert: podem citar les Escriitures i una del millor de tots els versos a citar és [Romans 8: 1](#). Això no vol dir negar la realitat del pecat a les nostres vides; significa, en canvi, que a causa de la relació d'aliança que tenim amb el Senyor, ja no vivim sota la condemna d'aquest pecat. Jesús va pagar la pena per nosaltres, i ara es troba davant la presència del Pare que reclama la seva pròpia sang en nom nostre, presentant la seva pròpia justícia en lloc dels nostres pecats.

Quina diferència té en la nostra vida que el Senyor t'hagi perdonat els pecats que haguessis pogut cometre? Com t'ajuda aquesta realitat a tractar amb altres persones que han pecat contra tu? Com hauria d'afectar la manera de tractar amb aquestes persones?

DIMARTS ↑

22 de juny

Nova Aliança i Nou Cor

«Perquè Crist visqui en els vostres cors per fe; que vosaltres, arrelats i fonamentats en l'amor, pogueu comprendre amb tots els sants què és l'amplada, la longitud, la profunditat i l'altura; I conèixer l'amor de Crist, que supera el coneixement, perquè us ompliu de tota la plenitud de Déu ” ([Ef. 3: 17-19](#)) .

Com van demostrar les lliçons anteriors d'aquest trimestre, la nova aliança és aquella en què el Senyor posa la llei als nostres cors ([Jer. 31: 31-33](#)) . La llei no només hi és, sinó que, segons els textos d'avui, també hi ha Crist, cosa que, per descomptat, té molt de sentit, ja que Crist i la seva llei estan tan estretament relacionats. Així, amb la llei de Crist als nostres cors i amb Crist que també hi habita (la paraula grega traduïda en el text anterior *habitar* significa també "instal·lar-se", donant la idea de permanència), arribem a un altre dels grans beneficis de l'aliança. - un cor nou.

Per què necessitem un cor nou? Quins canvis es manifestaran en aquells que tenen un cor nou?

Torneu a llegir el text d'avui. Fixeu-vos que Pau posa l'accent en l'element de l'amor, dient que hi hem d'estar "arrelats i fonamentats". Aquestes paraules impliquen estabilitat, fermesa i permanència en el fonament de l'amor. La nostra fe no significa res si no està arrelada a l'amor per Déu i l'amor pels altres ([Mateu 22: 37-39](#), [1 Corintis 13](#)). Aquest amor no ve al buit. Al contrari, es produeix perquè veiem una visió de l'amor de Déu per nosaltres (un amor que "supera la comprensió") tal com es manifesta a través de Jesús. Com a resultat, les nostres vides canvien, el nostre cor canvia i ens convertim en persones noves amb nous pensaments, nous desitjos i nous objectius. És la nostra reacció a l'amor de Déu per nosaltres el que canvia el nostre cor i infon amor als altres. Potser això és el que vol dir Pau, almenys parcialment, quan parla que estem plens de "la plenitud de Déu".

Llegiu [1 Joan 4:16](#) . Com es relaciona aquest text amb el que Pau ha escrit a [Efesis 3: 17-19](#) ?

Mireu textos que hem estudiat avui. Què podeu fer per permetre que les promeses d'aquests textos es compleixin en vosaltres? Hi ha coses que heu de canviar, coses que potser us dificulten l'experiència de la "plenitud de Déu" ([Ef. 3:19](#)) ? Feu una llista dels canvis que heu de fer a la vostra vida. Feu-ne un i, si us sentiu còmode, en feu un que pugueu compartir amb la classe. Com podem ajudar-nos els uns als altres a fer els canvis necessaris?

Nova aliança i vida eterna

“Jo sóc la resurrecció i la vida; qui creu en mi viurà fins i tot si mor, i tothom que viu i creu en mi no morirà mai”. ([Joan 11: 25-26](#) , NASB) .

La vida eterna té dues dimensions. La dimensió *actual* aporta al creient una experiència de la vida abundant ara ([Joan 10:10](#)) , que inclou les moltes promeses que ens han donat per a les nostres vides ara.

La dimensió *futura* és, per descomptat, la vida eterna: la promesa de la resurrecció del cos ([Joan 5: 28-29](#); [Joan 6:39](#)) . Tot i que encara en el futur, aquest és l'únic esdeveniment que val la pena per tota la resta, l'únic esdeveniment que tapa totes les nostres esperances de cristians.

Estudia el vers per avui. Què diu Jesús aquí? On es troba la vida eterna? Com entenem les seves paraules que aquells que viuen i creuen en Ell, fins i tot si moren, mai no moriran? (Vegeu [Apocalipsi 2:11](#); [Apocalipsi 20: 6, 14](#); [Apocalipsi 21: 8](#)).

Per descomptat, tots morim, però segons Jesús, aquesta mort és només un son, un parèntesi temporal que, per a aquells que creuen en Ell, acabarà amb la resurrecció de la vida. Quan Crist torni, els morts en Crist ressuscitaran immortals i els seguidors vius de Crist es transformaran en immortalitat en un tres i no res. Tant els morts com els vius que pertanyen a Crist posseiran el mateix tipus de cos de resurrecció. La immortalitat comença en aquell moment per al poble de Déu.

Quina gran alegria saber ara que el nostre final no és a la tomba, però que no hi ha fi, que tindrem una nova vida que dura per sempre.

«Crist es va convertir en una sola carn amb nosaltres, per tal de convertir-nos en un sol esperit amb Ell. En virtut d'aquesta unió hem de sortir de la tomba, no només com a manifestació del poder de Crist, sinó perquè, mitjançant la fe, la seva vida s'ha convertit en nostra. Aquells que veuen Crist en el seu veritable caràcter i el reben al cor, tenen vida eterna. És a través de l'Esperit que Crist habita en nosaltres; i l'Esperit de Déu, rebut al cor per la fe, és el començament de la vida eterna”. - Ellen G. White, [El desig de les edats](#) , pàg. 388 .

De quines maneres podem gaudir ara dels beneficis de la vida eterna? En altres paraules, què ens fa aquesta promesa ara? Escriviu alguns dels beneficis que aquesta promesa de vida eterna us proporciona, personalment, en el vostre dia a dia. Com podríeu agafar aquesta esperança i aquesta promesa i compartir-la amb algú que està lluitant, potser amb la mort d'un ésser estimat?

Nou Pacte i Missió

“Aneu, doncs, i ensenyeu a totes les nacions, batejant-les en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant: ensenyant-los a observar tot allò que us he manat: i, heus aquí, estic amb vosaltres sempre, fins a la fi del món ” ([Mateu 28: 19-20](#)) .

A tot el món, la gent sol lluitar amb el que l'escriptor sud-africà Laurens Van Der Post va anomenar "la càrrega de la falta de sentit". Les persones es troben amb el do de la vida, però no saben què fer-ne, no saben quin és el propòsit d'aquest regal i no saben utilitzar-lo. És com donar a algú una biblioteca plena de llibres rars, només per fer que la persona no llegeixi els llibres, sinó que els faci servir per encendre focs. Quina pèrdua terrible d'alguna cosa tan preciosa!

Per al cristià de la nova aliança, però, aquest problema no és el que hagin de lluitar. Al contrari, saben l'alegria aquells que coneixen (i han experimentat personalment) les meravelloses notícies d'un Salvador crucificat i ressuscitat, que va morir pels pecats de tots els éssers humans de tot arreu perquè tinguessin la vida eterna. Tenint en compte la crida inequívoca de [Matt. 28: 19-20](#) , el creient sens dubte té una missió i un propòsit a la vida, i és difondre al món la meravellosa veritat que ell o ella ha experimentat personalment en Crist Jesús. Quin privilegi! La majoria de qualsevol altra cosa que fem en aquest món acabarà quan ho faci aquest món. Però difondre l'evangeli als altres és una obra que deixarà una empremta a l'eternitat. Parleu sobre el sentit de la missió i el propòsit.

Trencar els versos d'avui en els seus diversos elements. Quines són les coses específiques que Jesús ens està dient que fem i què implica cada una? Quina promesa tenim que ens doni la fe i el coratge per fer el que mana Crist?

Com a cristians de la nova aliança, el Senyor mateix ens ha donat un clar mandat. Siguem qui siguem, sigui quina sigui la nostra estació a la vida, siguin quins siguin els nostres límits, tots podem jugar un paper. Has estat fent alguna cosa? Es pot fer més? Què pot fer la vostra classe, junts, per tenir un paper més important en aquest treball?

DIVENDRES ↑

25 de juny

Pensament addicional : llegiu Ellen G. [White](#), "[El poble lliurat de Déu](#)", pàgines 635-645, a [La gran controvèrsia](#) ; "[Regocijar-se pel Senyor](#)", pàgines 115-126, a [Passos a Crist](#) .

"El sant Fill de Déu no tenia cap pecat ni pena que pogués suportar: portava els dolors dels altres; perquè sobre ell es posava la iniquitat de tots nosaltres. A través de la simpatia divina es connecta amb l'home i, com a representant de la raça, se sotmet a ser tractat com un transgressor. Observa l'abisme de la desgràcia que ens han obert els nostres pecats i proposa salvar la bretxa de la separació de l'home de Déu ". - Ellen G. White, [Bible Echo and Signs of the Times, 1 d'agost de 1892](#) .

"Vine, germà meu, vine igual que tu, pecador i contaminat. Col·loqueu la vostra càrrega de culpabilitat sobre Jesús i, per fe, reclameu els seus mèrits. Vine ara, mentre perdura la misericòrdia; vingui amb confessió, vingui amb contrició de l'ànima, i Déu perdonarà abundantment. No us animeu a menester una altra oportunitat. Escolteu la veu de la misericòrdia que us suplica que sorgeixi dels morts perquè Crist us doni llum. Ara cada moment sembla connectar-se directament amb els destins del món invisible. Aleshores, no deixeu que el vostre orgull i incredulitat us portin a rebutjar encara més la misericòrdia oferida. Si ho feu, us quedareu a lamentar-vos al final: "La collita ha passat, l'estiu s'ha acabat i no estem salvats". "- Ellen G. White, [Testimonis per a l'Església, vol. 5 , pàg. 353](#) .

Preguntes de debat:

1. "Ens veiem en relació amb el cosmos", va escriure Francisco José Moreno, "i som conscients de la nostra ignorància i impotència final; d'aquí la nostra inseguretat. Com a resultat, temem ". - Entre fe i raó: la por bàsica i la condició humana (Nova York: Harper & Row, 1977), pàg. 7. Compareu aquesta afirmació amb el que heu estudiat aquesta setmana a [Efes 3: 17-19](#) . Comenteu les diferències entre els dos sentiments.
2. Déu ens promet alegria com a creients de Jesús. L'alegria és la mateixa que la felicitat? Sempre hauríem de ser feliços? Si no, hi ha alguna cosa malament en la nostra experiència cristiana? Què pot revelar la vida de Jesús que ens ajudi a entendre les respostes a aquestes preguntes?
3. Discussiu més a fons aquesta idea d'omplir-se de "la plenitud de Déu" ([Ef. 3:19](#)) . Què vol dir això? Com podem experimentar això a les nostres vides?

Resum : el pacte no és només un concepte teològic profund; en el seu lloc, defineix els paràmetres de la nostra relació salvadora amb Crist, una relació que ens obté meravellosos beneficis ara i al seu retorn.